
Grozījumi:

MK 04.02.2014. noteikumi Nr.68 / LV, 26, 06.02.2014. / Stājas spēkā 07.02.2014.

Ministru kabineta noteikumi Nr.1121

Rīgā 2010.gada 14.decembrī (prot. Nr.73 19.§)

Noteikumi par kārtību, kādā izsniedz dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināros (veselības) sertifikātus, un vispārīgajām veterinārajām prasībām dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei

Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma 25.panta 1. un 7.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā izsniedz dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināros (veselības) sertifikātus, kā arī vispārīgās veterinārās prasības dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei.

2. Šo noteikumu izpildi uzrauga un kontrolē Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests).

II. Veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas kārtība

3. Veterināro (veselības) sertifikātu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu aprīti reglamentējošajos normatīvajos aktos (1.pielikums) noteiktajos gadījumos aizpilda un izsniedz oficiālais veterinārārsts (dienesta inspektors (veterinārārsts)), kuru dienests pilnvarojis izsniegt un apstiprināt veterināros (veselības) sertifikātus.

4. Lai saņemtu veterināro (veselības) sertifikātu, persona iesniedz dienesta teritoriālajā struktūrvienībā iesniegumu. Iesniegumā norāda šādu informāciju:

4.1. kravas nosūtītājs un saņēmējs (nosaukums, faktiskās atrašanās vietas adrese, valsts. Ja kravu paredzēts vest tranzītā, – arī tranzītvalsts);

4.2. kravas veids, izcelsme un lielums (svars vai vienību daudzums);

- 4.3. kravas pārvadāšanai paredzētais transportlīdzeklis (veids un reģistrācijas numurs);
- 4.4. kravas iekraušanas vieta un laiks;
- 4.5. iesnieguma iesniedzējs (vārds, uzvārds, amats, tālruna numurs);
- 4.6. cita informācija, ja tāda nepieciešama attiecīgās kravas ievēšanai galamērķa valstī.

5. Veterinārais (veselības) sertifikāts atbilst šādām prasībām:

- 5.1. tas ir noformēts uz vienas vai vairākām savstarpēji savienotām un nedalāmām lapām vai uz katras veterinārā (veselības) sertifikāta lapaspuses norādīts tās numurs kopējā lapaspušu skaitā;
- 5.2. tajā ir norādīts veterinārā (veselības) sertifikāta identifikācijas numurs, kas ir vienreizējs un neatkārtojas identifikācijas sistēmā;
- 5.3. ja kravu izved uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti (turpmāk – dalībvalsts), veterinārais (veselības) sertifikāts ir aizpildīts *TRACES* sistēmā (integrētā datorizētā veterinārā sistēma) un izdrukāts valsts valodā un vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām. Veterināro (veselības) sertifikātu izsniedz pirms kravas izvešanas no Latvijas teritorijas;
- 5.4. to ar parakstu un zīmogu ir apstiprinājis oficiālais veterinārārsts;
- 5.5. tā oriģinālu sūta kopā ar kravu.

6. Ja kravu Latvijā ievē no trešās valsts, veterinārais (veselības) sertifikāts atbilst šādām prasībām:

- 6.1. tas ir noformēts atbilstoši šo noteikumu 5.1. un 5.2.apakšpunktā minētajām prasībām. Ja tas sastāv no divām vai vairākām lapām, veterinārā (veselības) sertifikāta identifikācijas numurs ir norādīts uz katras no tām;
- 6.2. tas ir valsts valodā vai valodā, kuras izmantošanai piekrīt dienests, vai tam ir pievienots apstiprināts tulkojums valsts valodā;
- 6.3. tas apliecina, ka dzīvnieki vai produkti atbilst prasībām, kādas noteiktas šajos noteikumos un Eiropas Savienības tiesību aktos attiecīgo dzīvnieku vai produktu ievēšanai Eiropas Savienībā;
- 6.4. to ar parakstu un zīmogu ir apstiprinājis trešās valsts kompetentās veterinārās iestādes pilnvarots veterinārārsts. Ja veterinārais (veselības) sertifikāts sastāv vairāk nekā no vienas lapas, šī prasība attiecas uz katru turpmāko lapu;
- 6.5. tā oriģinālu sūta kopā ar kravu.

7. Dienests nodrošina, ka oficiālais veterinārārsts, kas aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu, ir apmācīts un pārzina:

- 7.1. dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu apriti reglamentējošos normatīvos aktus;
- 7.2. kārtību, kādā aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu;
- 7.3. informāciju, kas nepieciešama veterinārā (veselības) sertifikāta aizpildīšanai;
- 7.4. pārbaudes un izmeklējumus (to veidus un apjomu), kas veicami pirms veterinārā (veselības) sertifikāta izsniegšanas.

8. Oficiālais veterinārārsts, kas aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu, ar parakstu un zīmogu apstiprina:

- 8.1. informāciju, par kuras atbilstību patiesībai ir pārliecinājies un kuru viņš var pārbaudīt;

8.2. pilnībā aizpildītu veterināro (veselības) sertifikātu;

8.3. veterināro (veselības) sertifikātu dzīvniekiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, kam ir veiktas nepieciešamās pārbaudes un izmeklējumi.

9. Šo noteikumu 8.punktā minētajā gadījumā oficiālais veterinārārsts ar zīmoga nospiedumu un parakstu apstiprina veterināro (veselības) sertifikātu, ja tā aizpildīšanai nepieciešamo informāciju vai pārbaudi un izmeklējumu rezultātus:

9.1. ir ieguvis pats;

9.2. ir sniedzis cits oficiālais veterinārārsts vai persona, kurai saskaņā ar dienesta pilnvarojumu ir tiesības izsniegt dokumentus ar minēto informāciju un kura darbojas oficiālā veterinārārsta uzraudzībā;

9.3. ir sniegusi citas dalībvalsts kompetentā veterinārā iestāde;

9.4. ir ieguvis, pamatojoties uz veterinārajos normatīvajos aktos minētajām valsts uzraudzības programmām.

10. Dienests nosaka vienotu veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas un to kopiju glabāšanas kārtību, nodrošinot to izsniegšanas izsekojamību.

11. Dienestā ir izveidota kontroles sistēma, lai nepieļautu viltotu vai maldinošu veterināro (veselības) sertifikātu izgatavošanu, izsniegšanu un izmantošanu.

12. Ja tiek konstatēti viltoti vai maldinoši veterinārie (veselības) sertifikāti, dienests veic attiecīgu pārbaudi vai dienesta izmeklēšanu. Šo pasākumu ietvaros, kamēr notiek pārbaude vai dienesta izmeklēšana, uz laiku no amata var atstādināt oficiālo veterinārārstu, kurš izsniedzis veterināro (veselības) sertifikātu.

13. Ja dienests šo noteikumu 12.punktā minētās izmeklēšanas vai pārbaudes laikā konstatē, ka:

13.1. oficiālais veterinārārsts ir apzināti norādījis nepatiesu informāciju veterinārajā (veselības) sertifikātā, dienests veic pasākumus, lai nepieļautu šāda nodarījuma atkārtošanos;

13.2. persona ir apzināti sniegusi nepatiesu informāciju vai izdarījusi labojumus veterinārajā (veselības) sertifikātā, dienests minētajai personai turpmāk var atteikt izsniegt veterināro (veselības) sertifikātu.

III. Vispārīgās veterinārās prasības dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei

14. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus atļauts iegūt no dzīvniekiem, kas atbilst šādām prasībām:

14.1. to veselības stāvoklis ir atbilstošs pārtikas produktu iegūšanai saskaņā ar normatīvajos aktos par pārtikas aprīti noteiktajām prasībām;

14.2. dzīvnieki ir no novietnes vai uzņēmuma, kas izvietots valsts teritorijā vai tās teritorijas daļā, kur dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ nav noteikts aizliegums vai ierobežojums saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārtikas aprīti.

15. Gaļu un gaļas produktus atļauts iegūt no dzīvniekiem, kas atbilst šādām papildu prasībām:

15.1. tie ir nokauti kautuvē, kurā nav konstatēta dzīvnieku saslimšana ar infekcijas slimību, kā arī nepastāv aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību;

15.2. pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē nav konstatētas aizdomas par infekcijas slimības izraisītāja

klātbūtni un laboratoriskajai izmeklēšanai ņemtajos paraugos nav konstatēta infekcijas slimības izraisītāja klātbūtne.

16. Dienests var atļaut tādu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apriti, kuri neatbilst šo noteikumu 14.2.apakšpunktā minētajai prasībai, ja attiecīgie produkti:

16.1. ir iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsmes novietnē nav konstatēta dzīvnieku saslimšana ar infekcijas slimību, kā arī nepastāv aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību;

16.2. ir iegūti, apstrādāti, pārvadāti un uzglabāti atsevišķi no citiem dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kas atbilst normatīvajos aktos par dzīvnieku veselību noteiktajām prasībām, vai minētās darbības ar tiem ir veiktas citā laikā;

16.3. ir apstrādāti, izmantojot metodi, kas nodrošina aizliegumam vai ierobežojumam pakļautajā teritorijā vai tās daļā konstatētās dzīvnieku infekcijas slimības ierosinātāja iznīcināšanu. Apstrāde veikta uzņēmumā, ko dienests atzinis šādu darbību veikšanai;

16.4. ir marķēti un skaidri identificējami.

17. Šo noteikumu 16.punktā minētajā gadījumā dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus no aizliegumam vai ierobežojumam pakļautās teritorijas izved saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas nosaka sevišķi bīstamu slimību (epizootiju) uzliesmojuma likvidēšanas un draudu novēršanas kārtību.

18. Svaigu gaļu, pienu un piena produktus, kas atbilst šo noteikumu 16.punktā minētajām prasībām, apstrādā saskaņā ar šo noteikumu 2.pielikumu.

19. Svaigu gaļu, kas atbilst šo noteikumu 16.punktā minētajām prasībām un kurai veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, marķē, ievērojot šādus nosacījumus:

19.1. prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulā (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu;

19.2. veselības marķējumu krusto divas diagonālas līnijas, kas krustojas marķējuma vidū un neietekmē tajā norādītās informācijas uztveri;

19.3. veselības marķējumā ir norādīts dienesta piešķirtais pilnvarojuma numurs veterinārārstam, kurš veicis dzīvnieka pēckaušanas veterināro ekspertīzi. Šī prasība neattiecas uz svaigu gaļu, kas iegūta Latvijā un paredzēta izplatīšanai vietējā tirgū.

20. Pārtikas produktus no akvakultūras dzīvniekiem iegūst, apstrādā, pārstrādā un izplata, ievērojot prasības un kārtību, kas noteikta normatīvajos aktos par veterinārajām prasībām akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtiem produktiem un to aprītei, kā arī atsevišķu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai.

21. Latvijā drīkst ievest dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus no trešajām valstīm vai to teritorijas daļām, no kurām Eiropas Komisija ir atļāvusi ievest attiecīgos produktus.

IV. Noslēguma jautājums

22. Atzīt par spēku zaudējušiem:

22.1. Ministru kabineta 2005.gada 6.septembra noteikumus Nr.677 "Noteikumi par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apriti un kārtību, kādā izsniedz veterināros (veselības) sertifikātus" (Latvijas Vēstnesis, 2005, 144.nr.);

22.2. Ministru kabineta 2008.gada 13.maija noteikumus Nr.327 "Dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2008, 76.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 2002.gada 16.decembra Direktīvas 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā;

2) Padomes 1996.gada 17.decembra Direktīvas 96/93/EK par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu.

Ministru prezidents, reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs V.Dombrovskis

Zemkopības ministrs J.Dūklavs

1.pielikums
Ministru kabineta
2010.gada 14.decembra noteikumiem Nr.1121

Dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu apriņķi regulējošie normatīvie akti

(Pielikums grozīts ar MK 04.02.2014. noteikumiem Nr.68)

Nr. p.k.	Dzīvnieki, to sperma, olšūnas un embriji vai dzīvnieku izcelsmes produkti	Normatīvais akts
1.	Liellopi un cūkas	Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1647 "Veterinārās prasības govju un cūku aprītei"
2.	Liellopu sperma	Ministru kabineta 2006.gada 27.jūnija noteikumi Nr.529 "Veterinārās prasības bulļu spermas tirdzniecībai Eiropas Savienības dalībvalstīs un ieviešanai no trešajām valstīm"
3.	Liellopu olšūnas un embriji	Ministru kabineta 2010.gada 31.augusta noteikumi Nr.818 "Noteikumi par veterinārajām prasībām govju, cūku, aitu, kazu un zirgu sugas dzīvnieku embriju un olšūnu un zirgu, aitu un kazu sugas dzīvnieku spermas aprītei, kā arī embriju transplantācijas uzņēmumu, spermas sagatavošanas centru un spermas uzglabāšanas centru reģistrācijas kārtību" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.818)
4.	Kuiļu sperma	Ministru kabineta 2006. gada 28. marta noteikumi Nr. 235 "Veterinārās prasības cūku sugas dzīvnieku spermas tirdzniecībai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs un ieviešanai no trešajām valstīm, kā arī mājas cūku sugas dzīvnieku spermas sagatavošanas centra reģistrācijas kārtība"
5.	Cūku olšūnas un embriji	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
6.	Aitas un kazas	Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumi Nr.206 "Noteikumi par veterinārajām prasībām aitu un kazu aprītei"
7.	Aitu un kazu embriji un olšūnas un āžu un teļu sperma	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
8.	Zirgu dzimtas dzīvnieki	Ministru kabineta 2004.gada 18.marta noteikumi Nr.145 "Noteikumi par veterinārajām prasībām zirgu aprītei un importam no trešajām valstīm"
9.	Zirgu dzimtas dzīvnieku olšūnas, embriji un sperma	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
10.	Mājputni un to inkubējamās olas	Ministru kabineta 2008.gada 13.oktobra noteikumi Nr.844 "Mājputnu un inkubējamo olu aprītes kārtība"
11.	Akvakultūras dzīvnieki un no tiem iegūtie	Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumi Nr.400 "Veterinārās prasības akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtiem produktiem un to aprītei, kā arī atsevišķu

	produkti	akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai"
12.	Citi dzīvnieki	Ministru kabineta 2010.gada 12.janvāra noteikumi Nr.34 "Veterinārās prasības to dzīvnieku aprītei, kas nav minēti citos normatīvajos aktos par veterināro kontroli"
13.	Visas dzīvnieku grupas	1) Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97; 2) Ministru kabineta 2013. gada 18. jūnija noteikumi Nr. 322 "Dzīvnieku pārvadāšanas noteikumi"
14.	Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti	1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku; 2) Ministru kabineta 2009.gada 17.novembra noteikumi Nr.1325 "Noteikumi par veterinārajām prasībām dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, to ieviešanai Latvijā un tirdzniecībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm"
15.	Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam	1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula); 2) Komisijas 2011. gada 25. februāra Regula (ES) Nr. 142/2011, ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai

Zemkopības ministrs J.Dūkļavs

2.pielikums
Ministru kabineta
2010.gada 14.decembra noteikumiem Nr.1121

Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apstrāde

(Pielikums MK 04.02.2014. noteikumu Nr.68 redakcijā)

Nr. p.k.	Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apstrādes veids	Infekcijas slimība							
		mutes un nagu sērga	klasiskais cūku mēris	cūku vezikulārā slimība	Āfrikas cūku mēris	govju mēris	Ņūkāsas slimība	putnu gripa	mazo atgremotāju mēris
Gaļas apstrāde									
Svaigas gaļas apstrāde ¹									
1.	Termiska apstrāde hermētiski noslēgtā traukā ar F ₀ vērtību 3,00 vai vairāk ²	+	+	+	+	+	+	+	+
2.	Termiska apstrāde pie minimālās temperatūras 70 °C, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 70 °C	+	+	+	0	+	+	+	+
3.	Atkaulotas un attaukotas gaļas pilnīga apstrāde, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 70 °C un tāda saglabājas ne mazāk kā 30 minūtes	+	0	0	0	0	0	0	0
4.	Termiska apstrāde vismaz 80 °C	+	+	+	+	+	+	+	+

	temperatūrā. Produkta iekšējā temperatūra apstrādes laikā sasniedz ne mazāk par 80 °C								
5.	Termiska apstrāde hermētiski noslēgtā traukā vismaz 60 °C temperatūrā. Apstrādes ilgums nav mazāks par 4 stundām, un vismaz 30 minūtes produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 70 °C	+	+	+	+	+	–	–	+
6.	Atkaulotai gaļai – vismaz deviņus mēnešus ilga dabiskā fermentācija un nogatavināšana, pēc kuras produkta ūdens aktivitāte (a_w) nav augstāka par 0,93 vai vides reakcija (pH) nav lielāka par 6,0	+	+	+	+	+	0	0	0
7.	Neatkaulotai gaļai – vismaz deviņus mēnešus ilga dabiskā fermentācija un nogatavināšana, pēc kuras produkta ūdens aktivitāte (a_w) nav augstāka par 0,93 vai vides reakcija (pH) nav lielāka par 6,0 ¹	+	+	+	0	0	0	0	0
8.	Salami – apstrādes kritērijus nosaka Eiropas Komisija	+	+	+	0	+	0	0	0
9.	Šķiņķim un filejai – apstrāde, kas ietver dabisku fermentāciju un nogatavināšanu (šķiņķim – ne mazāk par 190 dienām, filejai – ne mazāk par 140 dienām)	0	0	0	+	0	0	0	0
10.	Termiska apstrāde, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 65 °C. Šāda temperatūra sasniegta laika posmā, kāds nepieciešams, lai nodrošinātu pasterizācijas līmeni (pv), kas ekvivalents vai lielāks par 40 pasterizācijas vienībām	+	0	0	0	0	0	0	+
Piena apstrāde									
Piens un piena produkti (arī krējums)									
11.	Apstrāde ultraaugstā temperatūrā, kas nav zemāka par 132 °C, ne mazāk kā vienu sekundi	+	0	0	0	0	0	0	0
12.	Īslaicīga pasterizācija augstā temperatūrā (ja pienam pH mazāks par 7,0)	+	0	0	0	0	0	0	0
13.	Divkārtīga īslaicīga	+	0	0	0	0	0	0	0

pasterizācija augstā temperatūrā (ja pienam pH ir 7,0 vai lielāks par 7,0)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

Piezīmes.

1. ¹ Ievēro nepieciešamos drošības pasākumus, lai novērstu produkta piesārņošanas risku.

2. ² F_0 vērtību raksturo apstrādes efekts, kas nodrošina baktēriju sporu iznīcināšanu. F_0 vērtība 3,00 nozīmē, ka produkta aukstākajā punktā apstrāde ir bijusi pietiekama, lai nodrošinātu līdzvērtīgu efektu, kādu iegūst, produktu apstrādājot 121 °C temperatūrā trīs minūtes ar tūlītēju karsēšanu un atvēsināšanu.

3. + – efektivitāte nodrošināta.

4. 0 – efektivitāte nav nodrošināta.

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"